

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין פג: ז, ג, (נ"ג מ' תקנן כח: ד"ה מתעבדא), (א) ספחים ז: ז, ד) ונ"ע יטע' מ' ממנות סג: ד"ה ויהי ודף טז. ד"ה ונתת וחולקן כג: ד"ה וסתא), (ס) ויקרא כב ז, ו) דף יט, (י) ע"י תנאים מהרש"א בנסהדרין פג: ועיין ל"ק, ו) ושם ד"ה ואי.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דלמס' וכו' יט לדון כך ויש: (ב) ד"ה למה לי וכו' תקנן דף יט ע"ב וכו' מביע' וכו' קמיבעא ליה הס':

שינויי נוסחאות

א ל"ל פוסל וכן להלן פוסלים בתרומה (שם: [ב] כ"ל תרומהו

לא אתו מיתה (כ"ב:ג) [ג] כ"ל ד"ה מוחא

(ד) ליה נטמאתו כל"ל (שם:י) ויהי כהן

וכהן (שם:י) [ח] ל"ל אימא (שם:י) [ז] כלומר יש לדרוש

ולהחליף ולא נדע כל"ל (ע"פ:י) [ז] גרס ה"ר' טבול וכו' כו'

במיתה מנא לן, ושעריא הוא כו' כל"ל וס"ד

[ח] נד"ו למיחבדה. ובכו"מ לא נמצת לאוקמי' באם אינו ענין

לקרחה כו': [ט] שעבר מטה ילפינן כל"ל (שם:י) [ז] ל"ל דגמרי

טבול יום: [ב] עבודה ומיהא דלא פסיל בתרומה לא מחיל

עבודה כל"ל ותחת כו' נמחק (שם:י) [ג] לטמא הוא דילפינן

כל"ל (שם:י) [ד] כש"מ נוסף היינו [ז] קמיבעא ליה כל"ל וס"ד

ה"ג במחוסר (שם:י) [ז] מחוסר מעשה דשמשא

במילא ערבא וטמא ליכא כו' כל"ל

(שם:י) [א] כש"מ נוסף דקדשים: [ז] להוציא לענין קדשים:

כ"מ (שם:י) כל"ל (שם:י) [ז] שדעטם כאן כמו כל"ל

ומתעיל שטחל תקון וע"י ט"ק:

וע"ל שדעטם כמו: [ג] חלקי (כ"ה ברוש:) [ב] כש"מ נוסף

במחוסר (שם:י) [ב] כש"מ נוסף כשיתבאר סתם. והוא עפ"י

רש"י (בב) כש"מ נוסף ולא קאי וטור' אגבא: [ב] ל"ל טהרה

(שם:י) [א] והיו ק"ל קטא דנמלאת ימי טהרה: [ב] לטבול

יום שהיא טבולת יום אדוך וכו' כפרה נמי יהיה כו' כל"ל

(שם:י) [ב] ק"ל תרומה בבלי ורע"ל שדעטם כמו: [ג] חלקי

במס' סנהדרין: [ב] כש"מ נוסף וע"י ט"ק שמישם הגירסא

הקשה: [ז] ויחמר כו' ע"י ס"ד הוא ה"ה (שם:י) [ב] ל"ל ולא

(שם:י) [ב] דרשנין (שם:י) [ב] כש"מ נוסף

וכ"ב:ג) [ז] ג"י יקין ונע"י: [ב] כש"מ סנהדרין] וצריך נמי קרא

לרבות טבול יום דמשמע אבל רובי' והא' נמחק.

וההרש"א בנסהדרין כ' לתקן דין הכא להסם

והסם גירסא דתוס' ע"ל מביא, ובכ"ז כתב לדחות דכרוי ע"י:ש

[א] נע"ל דה"א והוא ר"ת הוא ה"ה (שם:י) [ב] ל"ל ולא

[ח] עבודה כדנפקא לן (שם:י) [ז] ויחמר לא יתכן כלל

וכ"ה בתוס' סנהדרין: [ז] דגמרינן מתרומה דהוי

במיתה כו' כל"ל והשאל נמחק (שם:י)

דאיכא **ח** **למיפרך הכי כו'.** י"ט **י** **לדון** **(כ)** כו' ויש להחליף ולא נדע איזה נדרוש הלכך כל חדא תיקו בדוכתה ככתיבתה סתם כשהותרה אנינות לכ"ג סתם בין ביחיד בין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיטו בין ביחיד בין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה לצבור הותרה אף לכהן הדיטו

וכשנאסרה בקרבן יחיד נאסרה אף לכ"ג: **קדושים יסו.** גבי טומאה כתיב בצמור ולא יחללו וגו' כי את אשי ה' לחם וגו' בחילול קדשים הכתוב מדבר: **דנפקא ליה מויעורו.** דכתיב ביה חילול: **ונימא סנהו ענין וכו'.** דמייניהו סליק לא יקרחו קרחה וסמך ליה קדושים יהיו: **אלא לא גרס** **י**: **טבול יוס דאס עזר נמיסה.** שנימא הוא כלומר לא מצית למימני **ח** תנהו ענין לקרחה דמיתה גבי טבול יוס שעזר **י** ילפינן לה בנסהדרין בצלו הן הנשרפין (דף פג:) וגמר **י** חילול חילול מתרומה ומחילול דהאי קרא יליף לה נאמר כאן חילול וגאמר בטמא וטבול יוס שאכלו תרומה חילול וממו זו כי יחללוהו מה להלן במיתה כו' והלכך הואיל והאי קרא לג"ש מתרומה נמצת לאוקמי' באם אינו ענין אמתא ולא מפרש ביה במאי קאי לא תמנהו ענין אלא לפסולין לא תרומה **י** **י** **דילפי' מיניה דפסול בתרומה מחיל עבודה** **י** **כו':** **למה לי דכתב רחמנא טמא ועטול יוס כו'.** אטמא לא קמיבעיא ליה דאי לאו כתב טמא לא הוה אמי לן חד מינייהו שחלל עבודה דהא טבול יוס באס אינו ענין לטמא **י**

ילפינן ואי לא הוה כתב טמא צויעורו הוה אוקימנא לקדשים יהיו בטמא וכן מחוסר כפורים נמי לא כתב זה **י** חילול אלא מדאיקרי טמא ילפינן ליה לקמן **(ז)** ובי מביע' ליה לרבה טבול יוס ומחוסר כפורים **קמיבעיא** **י**: **במחוסר כפורים טבול יוס לא אחי מיניה שכן מחוסר מעשה.** הבאת קרבן. תאמר בטבול יוס שאינו מחוסר **י** הבאת קרבן ושימשא ממילא ערבא **ז** בטמא ליכא למימר דלא אחיא מיני' דהא איהו נמי מחוסר טבילה ועוד דטמא לא קמיבעיא ליה מדלא קאמר בסיפא דמילתא לא לכתוב טמא ותימי מהך דמו לא הוה ליה לשנוי עלא מידי: **קלישא ליה טומאסו.** דמחוסר כפורים **י** **י** **שרי העריב שמשו ותו** ליכא פירכא דמה הלך **י** **י** דהוה ליה חד מינייהו נמי שאינו מחוסר מעשה: קסבר

קדשים פרק הערל וגבי דמחלל עבודה לקמן בפרקין **[יט:]** **דלשה כשרה לשחוט קדשים דתמן ריש כל הפסולין** **[לקמן לא:]** **א"כ** שייך זה חילול עבודה ותימה דגבי זב וזבה ובעל קרי ושכבת זרע כתיבי כמה פעמים **[ויקרא טו]** ורחץ במים וטמא עד הערב אלמא טבול יוס איקרי טמא בין לעבודה בין לקדשים דקראי סתמא כתיבי ואיקרי טמא לכל מילי ועוד קשה דצפ' שלשה מינין (מיר מה.) וצפ' אלו הן הגולין (מכות דף ס:) אמרינן טמא יהיה לרבות טבול יוס עוד טומאתו זו לרבות מחוסר כפורים לענין ציאת מוקדש והשמת ל"ל קרא הא איקרי טמא לענין עבודה ולאצילת קדשים וכי תימא דלא נילף ציאת מוקדש מנייהו (ועוד) קשה שהרי קרא דורחץ במים וטמא עד הערב סתמא כתיב דטבול יוס איקרי טמא לכל מילי ואפי' לציאת מוקדש ועוד תימה כיון דדרש' טבול יוס מטמא יהיה למה אצטרךך תו עוד טומאתו למחוסר כפורים חיפוק ליה מוכשר עליה הכהן וטהרה כדדרשנין לקמן בפירקין מחלל שהיא טמאה לענין עבודה וצפ' הערל (יבמות דף עד:) לענין אכילת קדשים נדרוש נמי לענין ציאת מוקדש דקרא בכל מילי מיירי שהיא טמאה קודם כפרה **י** ואין לתרן נמי דאי לאו אלא חד רבויא הוה מוקמינא ליה במחוסר כפורים משום דמחוסר מעשה ולא בטבול יוס משום דשמשא ממילא ערבא דאס כן הוה ליה למימר איפכא טמא יהיה לרבות מחוסר כפורים עוד טומאתו זו לרבות טבול יוס וגרסא לתרן דלענין ציאת מוקדש לא הוה דרישנא מחוסר כפורים מוטהרה מכלל שהיא טמאה משום דכרכת דטומאת מוקדש כתיב אי לאו דאשכחן טבול יוס מקרא דרבי סימאי קתא קשה דמת לא ליהוי בכרת **י** ועוד וי"ל דלריך קרא לרבות טבול יוס [משום דכרכת דטומאת מוקדש כתיב ולא יתחטא] דמשמע אבל נחטאט שהוה ושנה וטבל דלאו מחוסר מעשה הוא כגון טבול יוס לא הוי בכרת ומהני טעמי אחי שפיר דליכא למימר למה לי קרא הא איתקש קדש למקדש דהא **י** **י** **קרא דציאת מוקדש מישתעי לפטורא וקרא** וצא השמש וטהר אצטרךך משום דכתיב בשרך דקיל טפי מנדה ושכבת זרע: **הג"ה** **ולמאי דפרישית דמוטהרה מכלל שהיא טמאה לא הוה מרבינן מחוסר כפורים אי לאו דאשכחן טבול יוס מקרא דרבי סימאי קתא קשה הא דקאמר בסמוך דאי כתב רחמנא במחוסר כפורים טבול יוס לא אחי מיניה הא לא אחי לן מחוסר כפורים אי לאו דאשכחנא קרא בטבול**

יוס וי"ל שרואה לומר אי כתב רחמנא מחוסר כפורים בפירוש וכי האי גוונא **י** **י** **בפרק כיצד** **(יבמות דף כג.)** **(ז)** **גבי שפחה ונכרית ומיהו קשה להאי אחיא א"כ** ניכתוב רחמנא טבול יוס ומחוסר כפורים בזהאי ולא ליכתוב טמא וי"ל דכיון דלא משכחת **י** **י** **כריכותא** בזהי לא חש לדקדק: **רמז אבבול יום שאם עבד ח"ל** **בנין.** הוה מצי למילף מיושב או מצעל מוס ומד מהני: **דגמור ח"ל** **וא"ל בתרומה.** הקשה ה"ר חיים כיון דטבול יוס יליף מתרומה אס כן טבול יוס שאכל תרומה יאא במיתה וצפ' הנשרפין (סנהדרין פג.) לא חשיב טבול יוס ושמא הוא הדין א"י כי היכי דממעטי' הסם (דף פד.) רבנן צעל מוס ששימש מדכתיב זו ולא צעל מוס ה"ה וממו זו דכתיב בתרומה זו ולא בטבול יוס ומיהו טמא ששימש אין למעט מדכתיב זו דלכהי אהני גז"ש דחילול חילול וכן טבול יוס ששימש נמי הוי במיתה כדאיתא הכא והתם והיינו טעמא דמיני לטמא טבול מוס **י** **י** **וגרסא דה"ה** לתרומה דלא ממעטינן טבול יוס וכן פירש בקונטרס בזהאי דטבול יוס ששכל תרומה במיתה הוי טיף טעם דלא חשיב ליה התם משום דטמא וטבול יוס מתד קרא נפקי דכתיבי קראי פשרתא אמור אל הכהנים וצא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וגו' והדר כתיב ולא ישאו עליו חטא וממו זו כי יחללוהו וקצת תימה היכי יליף התם בנסהדרין מחוסר כפורים ששימש במיתה משום דאיקרי טמא וטמא ילפינן חילול חילול מתרומה נימא דפסול בתרומה במיתה ודלא פסול בתרומה לא כדאמרין הכא דפסול בתרומה מחיל עבודה כו' ויש לומר כיון דמחיל עבודה **י** **י** **מטעמא דנפקא לן מויעורו ולא יחללו כל דאיקרי טמא** **[ספרא** **היא דגמרינן]** **י** **י** **בגזירה** שוה דחילול חילול מתרומה פרק הנשרפין דהוי במיתה אש"י דטהור לתרומה:

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים יז.

יז.

דהני ק"ו סמרי אהדדי מה שאין כן בזהנו והטעם **י** **י** **כמו שפירש בקוננו'** משום דנכתבו הכתובים סתם וכשהותרה אנינות לכ"ג סתם בין ביחיד בין בצבור הותרה וכשנאסרה להדיטו בין ביחיד בין בצבור נאסרה וכשהותרה טומאה לצבור הותרה אף לכהן הדיטו וכשנאסרה

בקרבן יחיד נאסרה אף לכ"ג ואס במה שלא חלקן **י** **י** **הכתובים נדון לחלק על ידי ק"ו** אמאי פשיטא בזהאי טפי מזהאי דיש לדרוש חלוף ולהחליף את כולן הלכך אמרינן כל חדא ומדא תיקוס **י** **י** **דזוכמיה כא:** **בבבול יום מנא** **א**. **י** **י** **מימה תיפוק לי מדכתיב גבי טבול יוס** **(ז)** וצא השמש וטהר מכלל שהוא טמא כדדריש לקמן **(ז)** מחוסר כפורים מדכתיב וטהרה מכלל שהיא טמאה ומיך ה"ר חיים דגבי טבול יוס איכא למידרש וטהר טהר יומא **י** **י** **כדדרשנין בשמעתא קמיימא דברכות (דף ב:)** אצל וטהרה לא שייך למידרש הכי ואש"י דצפ' הערל (יבמות עד:) דרש' וטהרה **י** **י** **לנצלות** **י** **י** **יוס ארוך** **היא** מחוסרת כפרה היא ועל ידי מכלל שהיא טמאה לא אחי מיניה טבול יוס גרידא ומיהו קשה דאיכא קרא אחריינא בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר דמוקמינן בפרק הערל (שם) צוז צעל שתי ראיות דלאו דבר קרבן הוא ולענין תרומה ונימא מכלל שהוא טמא ויש לומר דרבי סימאי דדריש הכא טבול יוס מקרא אחריינא סבר לה כמנא דפליגי התם אמנא] דבי רבי ישמעאל דמוקי ליה התם

צוז צעל שלש ראיות ומאי עד אשר יטהר עד דמייתי כפרה ומיהו קשה דגבי גניעת **י** **י** **כלי כתיב** **[ויקרא יא]** במים יוצא וטמא עד הערב וטהר **[ומכלל שהוא טמא]** **י** **י** **וצריך לומר דאי לאו קרא דר' סימאי דהכא דדריש טבול יוס מולא יחללו לא הוה דרשינן מחוסר כפרה מוטהרה מכלל שהיא טמאה ולא טבול יוס מוטהר מכלל שהוא טמא משום דקלישא טומאתיהו אצל מכיון דאשכחן קרא בזהאי לטבול יוס ואש"י דקלישא טומאתיה תו דרשינן שפיר מוטהרה מחוסר כפרה ותימא **י** **י** **במים יוצא וטמא** הלא מפורש בזהאי לטבול יוס דאיקרי טמא וי"ל דלריך קרא גבי עבודה דלא **י** **י** **יחללו דשמעתין וגבי אכילת תרומה וקדשים קרא אחריינא בפרק הערל (שם)** ולא ילפינן מהדדי אצל וטהרה דכתיב גבי יולדת דרשינן **י** **י** **מיניה מחוסר כפורים דאסור** **בפרק קדשים דתמן ריש כל הפסולין** **[לקמן לא:]** **א"כ** שייך זה חילול עבודה ותימה דגבי זב וזבה ובעל קרי ושכבת זרע כתיבי כמה פעמים **[ויקרא טו]** ורחץ במים וטמא עד הערב אלמא טבול יוס איקרי טמא בין לעבודה בין לקדשים דקראי סתמא כתיבי ואיקרי טמא לכל מילי ועוד קשה דצפ' שלשה מינין (מיר מה.) וצפ' אלו הן הגולין (מכות דף ס:) אמרינן טמא יהיה לרבות טבול יוס עוד טומאתו זו לרבות מחוסר כפורים לענין ציאת מוקדש והשמת ל"ל קרא הא איקרי טמא לענין עבודה ולאצילת קדשים וכי תימא דלא נילף ציאת מוקדש מנייהו (ועוד) קשה שהרי קרא דורחץ במים וטמא עד הערב סתמא כתיב דטבול יוס איקרי טמא לכל מילי ואפי' לציאת מוקדש ועוד תימה כיון דדרש' טבול יוס מטמא יהיה למה אצטרךך תו עוד טומאתו למחוסר כפורים חיפוק ליה מוכשר עליה הכהן וטהרה כדדרשנין לקמן בפירקין מחלל שהיא טמאה לענין עבודה וצפ' הערל (יבמות דף עד:) לענין אכילת קדשים נדרוש נמי לענין ציאת מוקדש דקרא בכל מילי מיירי שהיא טמאה קודם כפרה **י** ואין לתרן נמי דאי לאו אלא חד רבויא הוה מוקמינא ליה במחוסר כפורים משום דמחוסר מעשה ולא בטבול יוס משום דשמשא ממילא ערבא דאס כן הוה ליה למימר איפכא טמא יהיה לרבות מחוסר כפורים עוד טומאתו זו לרבות טבול יוס וגרסא לתרן דלענין ציאת מוקדש לא הוה דרישנא מחוסר כפורים מוטהרה מכלל שהיא טמאה משום דכרכת דטומאת מוקדש כתיב אי לאו דאשכחן טבול יוס מקרא דרבי סימאי קתא קשה דמת לא ליהוי בכרת **י** **י** **ועוד וי"ל דלריך קרא** לרבות טבול יוס [משום דכרכת דטומאת מוקדש כתיב ולא יתחטא] דמשמע אבל נחטאט שהוה ושנה וטבל דלאו מחוסר מעשה הוא כגון טבול יוס לא הוי בכרת ומהני טעמי אחי שפיר דליכא למימר למה לי קרא הא איתקש קדש למקדש דהא **י** **י** **קרא דציאת מוקדש מישתעי לפטורא וקרא** וצא השמש וטהר אצטרךך משום דכתיב בשרך דקיל טפי מנדה ושכבת זרע: **הג"ה** **ולמאי דפרישית דמוטהרה מכלל שהיא טמאה לא הוה מרבינן מחוסר כפורים אי לאו דאשכחן טבול יוס מקרא דרבי סימאי קתא קשה הא דקאמר בסמוך דאי כתב רחמנא במחוסר כפורים טבול יוס לא אחי מיניה הא לא אחי לן מחוסר כפורים אי לאו דאשכחנא קרא בטבול****

יוס וי"ל שרואה לומר אי כתב רחמנא מחוסר כפורים בפירוש וכי האי גוונא **י** **י** **בפרק כיצד** **(יבמות דף כג.)** **(ז)** **גבי שפחה ונכרית ומיהו קשה להאי אחיא א"כ** ניכתוב רחמנא טבול יוס ומחוסר כפורים בזהאי ולא ליכתוב טמא וי"ל דכיון דלא משכחת **י** **י** **כריכותא** בזהי לא חש לדקדק: **רמז אבבול יום שאם עבד ח"ל** **בנין.** הוה מצי למילף מיושב או מצעל מוס ומד מהני: **דגמור ח"ל** **וא"ל בתרומה.** הקשה ה"ר חיים כיון דטבול יוס יליף מתרומה אס כן טבול יוס שאכל תרומה יאא במיתה וצפ' הנשרפין (סנהדרין פג.) לא חשיב טבול יוס ושמא הוא הדין א"י כי היכי דממעטי' הסם (דף פד.) רבנן צעל מוס ששימש מדכתיב זו ולא צעל מוס ה"ה וממו זו דכתיב בתרומה זו ולא בטבול יוס ומיהו טמא ששימש אין למעט מדכתיב זו דלכהי אהני גז"ש דחילול חילול וכן טבול יוס ששימש נמי הוי במיתה כדאיתא הכא והתם והיינו טעמא דמיני לטמא טבול מוס **י** **י** **וגרסא דה"ה** לתרומה דלא ממעטינן טבול יוס וכן פירש בקונטרס בזהאי דטבול יוס ששכל תרומה במיתה הוי טיף טעם דלא חשיב ליה התם משום דטמא וטבול יוס מתד קרא נפקי דכתיבי קראי פשרתא אמור אל הכהנים וצא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים וגו' והדר כתיב ולא ישאו עליו חטא וממו זו כי יחללוהו וקצת תימה היכי יליף התם בנסהדרין מחוסר כפורים ששימש במיתה משום דאיקרי טמא וטמא ילפינן חילול חילול מתרומה נימא דפסול בתרומה במיתה ודלא פסול בתרומה לא כדאמרין הכא דפסול בתרומה מחיל עבודה כו' ויש לומר כיון דמחיל עבודה **י** **י** **מטעמא דנפקא לן מויעורו ולא יחללו כל דאיקרי טמא** **[ספרא** **היא דגמרינן]** **י** **י** **בגזירה** שוה דחילול חילול מתרומה פרק הנשרפין דהוי במיתה אש"י דטהור לתרומה:

עין משפט ונר מצוה

יא א מיי' פ"ב מהלכות ציאת מקדש הלכה י:

תורה אור השלם

1. קדשים ידיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי ידוה לחם אלהיהם הם מקריבם ודיו קדש:

ויקרא כא, 1

2. דבר אל אהרן ואל בניו ויזוורו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם מקדשים לי אני ידוה:

ויקרא כב, ב

מוסף רש"י

דנפיק מויעורו. גבי מקריבים בטומאה כתיב דסמך ליה כל אש אשר יקריב מכל זרעם (ע"ל טו:):

שיטה מקובצת

כל חדא וחדא תיקו בדיבותיה. כלומר אם באת לתקן ככתובים ולומר דלא מיירי בכל ענין א"כ מעשה קליס וממורס להוציא מהס דבשים שאליס, אלא ודאי אין להוציא ולגרוע על המפורס בכתובים, וסא דשרי רחמנא און (וכס"ג) אין לתקן בין קרבן צבור בין קרבן יחיד וכאשר רחמנא און כהן הדיט בכל ענין אסרי בין בקרבן יחיד בין בקרבן צבור, וקרבן צבור שרי רחמנא [נטומא] בין בכהן גדול ובין בכהן הדיט, וכאשר רחמנא קרבן יחיד בטומא בין בכהן גדול ובין בכהן הדיט לא חד וחד בדוכתיה (והר"ם:) כל חדא וחדא. עיין מנחות דף טז ע"פ ס"פ ע"פ [מדי"ה ויהיו:] **דפסיל** בדיבותה ב"י. מהיה (טבול יוס) [מחוסר כפורים] דלא פסול בתרומה ומחיל עבודה, וי"ל דלא קאמר דכל דלא פסיל לא מחיל טעודה, ודאי"י דלא טבל לרבותי מפקסוק דמתלל עבודה שפיר אסרי אש"י דלא פסיל בתרומה, אלא אלא היק לא ידעינן במאי מיירי קרא קתא בלא און ענין הלכך לית לא לאוקמי' ולא יחללו רק בשמן דפסיל בתרומה כיון דנפקא לן שוה שפא בלא און ענין (זה) [זהו] במיתה מחילול חילול דתרומה, ולא בקרית קרחה דלא פסיל בתרומה ואש"י דלא פסיל (אלא) מיניה (והר"ם:) ח"י למה לי דכתב רחבטא בבבול יום ומחוסר כפורים. ולי"י טמא, אלא לא כתיב טמא כו' [בכתוב כרשי"י ד"ה למה לן] (והר"ם:) **באך** סוף קרישא ב"י. ומיחס דלעיל קאמר במחוסר כפורים טבול יוס לא אחי מיניה שכן מחוסר מעשה, ואחאי לא קאמר דמ"מ קלישא ליה טומאטא דמחוסר כפורים דהאי קאמר ליה השתא אש"י דמן האי הוא וכו'ס חדא מחדא. וי"ל דלא דמי [ד]לעיל גבי מחוסר כפורים י"ל מחוסר מעשה מחוסר כפרה (מהו) (מהו) שאיין כן בטבול יוס, אצל הכא מחוסר מעשה דקאמר און י"ל מחוסר כפרה דהא טמא לאו מחוסר כפרה הוא כגון טמא שרן וטמא דמן ומגע דזב, אלא י"ל שכן מחוסר מעשה יוחר מטבול יוס דשמשא ממילא ערבא, הלכך קאמר שפיר דקלישא טומאטו דמחוסר כפורים כיון שטבול והעריב משמו לא מקרי מחוסר מעשה אלא מחוסר כפרה מקרי וטמא לאו מחוסר כפרה הוא הלכך לא שייך למפרך מידי' (והר"ם ד"י):

תור"ה בבבול יום כו' ויהיו קשה דבי' גניעת כלי בתיב ב' וטהר. מכלל שצוה טמא, אלמא דטבול יוס איקרי טמא, וי"ל דאי לאו קרא דרבי סימאי דדריש הכי דטבול יוס מחלל עבודה, ממה דטבול יוס אקרי טמא לא נפקא ליה, דלמיתא למימר דקלישא טומאתיה לענין שאל יחלל העבודה, וכו' וסלא מחוסר כפורים נפקא לן דמתלל עבודה מוטהרה מכלל שהיא

טמאה ולא אמרינן דקלישא טומאה, וי"ל דלאחר דגלי לן ר' סימאי מקרא דלא יחללו דטבול יוס מחלל עבודה אש"י דקלישא כו' (ע"י לשון הר"ם):